

سُورَةُ يَسَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسَّ ١ سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده. وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢ سویند بهو قورئانهی که ههموو
فهرماتیکی له شویتی خوایهتی... إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ بهراستی توئی محمد (ﷺ) له فرستاده و
پیغه مبهرا نیت.. عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٤ له سهر ریگهو ریپازیکی راست و دروستیت. تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ
الرَّحِيمِ ٥ ئەم قورئانه له لایهن زاتیکی خاوهن دهسهلات و میهره بانهوه دابه زیووه و رهوانه کراوه... لَتُنذِرَ قَوْمًا
مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ بوئوهی گهل و هوژیکی پی بیدار بکه یتهوه که باوو باپیرانیان بیدار
نه کراونه تهوه و بی ناگای و نه شاره زای ماونه تهوه. لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ سویند
به خوا به راستی برپاری خواهاته دی له سهر زوربه یان که دوزهخ پر ده کهین لیان، له بهر ئهوه ئیمان و باوهر
ناهیئن (بههوی سهرسهختی و گوئ نه گرتیانهوه). إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ
مُقْمَحُونَ ٨ بهراستی ههر دهلیت ئیمه کوت و زنجیرمان کردوته گهردیان و له ژیر چه ناگیان توندکراوه و به
ناچاری سهریان بهرز راگیراوه و ئەم لاولایان پیناکریت و بهرپیی خویان نایین. وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ ههروهها بهر بهستان له بهرده میانهوه و له
پشتیانهوه داناوه، پهرده شمان هیناوه به سهر چاویاندا (مه بهست ئهوه بهر بهستانه شه که له دهروونیاندا ههیه و
نایهلیت ریگهی راست بدوزنهوه) ئیتر ئهوانه حق و راستی نایین. وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ ئهوانه چونیه که بویان، بیداریان بکه یتهوه یان بیداریان نه که یتهوه، ههر باوهر ناهیئن. إِنَّمَا
تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ بیگومان تو تهنها
دهتوانیت ئهوانه بیدار بکه یتهوه که شویتی قورئان و بهرنامهی خوا که وتوون، له په نهانیشتا له خوا ده ترسن،
بهو هوپهوه مزدهی لیخو شبوون و پاداشتی بایه خدار و بهنرخ بده بهو جوهره که سانه. إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى

وَنَكُتُبُ مَا قَدَّمُوا وَءَاثَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾ يٰيُكُومَانِ هەر ئيمه مردوو دهكان زيندوو دهكهينهوه، هه چي كردوو يانه و دهكهه توماري دهكهه له گهه له ئاسه واره كانيشياندا، هه موو شتيكهه له كتيبيكي ئاشكرادا (تومارگهه تاييه تدا) به وردى تومار و ئامار كردوو. وَأَضْرَبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ نوو نه يان بو بهينه رهوه به خه لكى شارى (انطاكية) كاتيكي دهسته يهك پيغه مبهريان بو هات. إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ سه ره تا دوو انمان بو ره وانه كردن، كه چي برويان پينه كردن، ئيمه ش سيهه ميكهه بو پشتگيريان ره وانه كرد، هه موو يان وتيان: ئيمه يىگومان بو لاي ئيوه له لايهه پهروه دگاره وه ره وانه كراوين. قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ خه لكه كه وتيان: ئيوه ته نه ئاده ميزاديكن وه كو ئيمه، خوى ميه ره بانيش هه چ شتيكي ره وانه نه كردوو، ئيوه هه درو ده كهه. قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ پيغه مبه ره كان وتيان: پهروه دگارمان خوى چاك ده زانيت ئيمه به راستى بو لاي ئيوه ره وانه كراوين به پيغه مبه رايه تى. وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ ته نه ئه وه شمان له سه ره كه به روون و ئاشكرا په يمانى خواتان پي رابگه يه نين. قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾ خه لكه كه وتيان: ئيمه به راستى به هاتنتان تووشى نه گبه تى بووين، سويند به خوا ئه گهر واز نه هيئن و كو له نه دهن، به رد بارانتان ده كهه و له لايهه ئيمه وه تووشى ئازاريكى به ئيش دهه. قَالُوا طَيَّرَكُم مَّعَكُمْ أَفَنَزَّلُكُمْ عَلَيْكُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾ پيغه مبه ره كان وتيان: ئيوه نه گبه تى و شووميتان له گهه له خواتاندايه (به هووى بى باوه ريتانه وه)، ئايا ئه گهر ئاموزگارى و ياداوه رى بكرين ئه وه ده بيته نه گبه تى و شووم بو تان؟! نه خير، وانبيه، ئيوه هه خواتان قهوم و هوزيكى سه ره روون و له گونا هدا رووون بو به شووم و نه گبه تى يه خه ي گرتوون. وَجَاءَ مِنْ أَفْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ ئه وسا له و په رى شاره وه پياويكى ئيماندار به په له، به گورج و گو له هات و وتى: ئه ي قهوم و هوزم ئه م پيغه مبه رانه راست ده كهه، ئه م فرستادانه راست ده لين شوينيان بكهون، برويان پي بكهه، ئيمانان پي بهين... اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

شویتی ئەو کەسانە بکەون کە پاداشت و کرێتان لێ داوا ناکەن، ئەوانە هیدایەت دراوان و لەسەر بەرنامەیهکی
 راست و دروستن. **وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** ﴿٢٢﴾ دیارە خەلکەکە کردویانە بە گالە، بۆیە
 پیاو چاکەکە وتوویەتی: جا ئەو بۆچی من ئەو زاتە نەپەرستم کە بەدی هیناوم، ئێوەش خەلکینە هەر بۆ لای
 ئەو دەبرێنەوه. **عَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ عَالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا**
يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾ ئایا رەوايە لە جیاتی خوا چەند پەرستراویکی تر بۆ خۆم بریار بدهم کە هیچیان بە دەست نیه خۆ
 ئەگەر خوای میهربان بیهوێت تووشی ناخۆشیه کەم بکات، تکاو پارانەوهی ئەو پەرستراوانە هیچ سوودیکم پێ
 ناکەین و فریام ناکەون و رزگارم ناکەن. **إِنِّي إِذَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ** ﴿٢٤﴾ بێگومان من ئەگەر شتی وا بکەم،
 ئەو کاتە من لە گومرايیهکی ئاشکرا دەم. **إِنِّي ءَامَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ** ﴿٢٥﴾ بە راستی من بریارم داوه کە
 ئیمان بە پەرەردگارتان بێنم، با چاک گوێتان لێ بێت. **قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ** قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ **بِمَا**
عَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾ دیارە، خوانەناسان پەلاماریان داوه و شەهیدیان کردووه بۆیە پێی
 وتراوه: فەرموو بۆ ناو بەهەشت، لەوێشەوه هەر دڵسۆزانە وتوویەتی: خۆزگە قەومە کەم بیازنایایە سەرئەنجامی
 ئیمان چۆنە و کەوتومەتە ناو چ ناز و نعیمة تیکەوه. ج ٢٣. **وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ**
السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ خوا دەفرمێت: وەنەبێت هیچ لەشکرێکمان لە ئاسمانەوه ناردبێتە خوارەوه بۆ سەر
 هۆزەکە ی دوا ی شەهیدکردنی، وەنەبێت هیچ لەشکرێکمان رەوانە کردبێت بۆ لەناو بردنیان. **إِنْ كَانَتْ إِلَّا**
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ بەلکو تەنھا یەک دەنگی گەورە و شریخەیهکی بەهێز نەبێت هیچی تر
 نەبوو، جا ئەوان دەستبە جێ مردن خامۆش بوون. **يَحْسِرَةُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ**
يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ پەشیمانی و داخ و نالە داباریتە سەر ئەو بەندانە، هیچ پیغەمبەرێکیان بۆ نایەت کە ئەوان
 گالتهی پێنەکەن. **أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ** ﴿٣١﴾ ئائە ئەو
 سەرنجیان نەداوه چەندەها هۆزی پێش ئەمانمان لەناو بردووه، خۆ هەرگیز ناکەرنێنەوه نەویان و ناکەرنێنەوه بۆ
 دنیا. **وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ** ﴿٣٢﴾ کەسیان نی یە لەو لەناو براوانە کە لای ئێمە بە کۆمەڵ ئامادهی

لئیرسینهوه نه کړین. **وَعَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ** ﴿٣٣﴾ له به لگه و
 نیشانه ی ناشکرای خوا بو ئه و خه لکه: زهوی مردووه که به هوی ئاوی بارانه وه زیندووی ده که یښه وه، دانه ویله
 لی په یدا ده کړین که لی ده خون. **وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ** ﴿٣٤﴾
 ههروهه جوړه ها باخاتی لی بهرهم ده هینین، له دارخورما و چند جوړی تری، ههروهه چنده ها کانیویشمان
 تیایدا هه لقولاندووه.... **لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ** ﴿٣٥﴾ بو ئه وهی له
 بهروبوومه که ی بخون، له وهش که به دهستی خوین له و بهرو بوومانه دروستی ده کن (وه کو دوشاو و سرکه و
 شهریت و ... ههروهه جینگه ی تیرامانه که: ئاده میزاد ورد بیته وه له دانه دانه ی ئه و بهروبوومانه، چون
 پیچراونه ته وه، قه باره یان، رهنگیان، بوینان، تامیان.... هتد) ئایا له بهرامبر ئه و هه موو نازو نیعمه تانه وه
 سوپاسگوزاری ناکه ن؟! **سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا**
يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ پاکي و بیگهردی بو ئه و زاته ی هه ر هه موو به دی پی تراوه کانی به جووت دروست کردووه له وهی له
 زهویدا ده رویت، له خویشیان، له و شتانه ش که نایزان (له سهرده می عیلم و زانستیدا پروون بوته وه: که هه موو
 به دی پی تراوان _ مادی و مه عنه وی _ جووتن). **وَعَايَةُ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ** ﴿٣٧﴾
 ههروهه به لگه و نیشانه یه کی ناشکرای تر بوینان، شه وه، که پوشاکی پرووناکي روژی له بهر داده مالین، به و هو یه وه
 دنیا یان لی تاریک ده ییت. **وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ** ﴿٣٨﴾ خوړیش له که ردش
 و سوړانه وهی خویدا به رده وامه و بهرو سره وت ده چییت، یاخود به دهوری چه قی خویدا ده سوړپته وه،
 بیگومان ئه وه توانای زاتیکی بالاده ست و زانا دهرده خات (که هه موو شتیکی به ریکویتیکی دروست کردووه).
وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ﴿٣٩﴾ ههروهه کات و شویتی هه لہاتنی مانگیشمان
 دیاری کردووه هه ر شه ویک له کاتیکی دیاریکراو و شویتیکی دیاریکراودا هه لدیت، راده ی ئه و روناکیه ش که
 ده که ویتنه سهری جیاوازه، هه تا (سهرته نجام هه موو مانگیک له روا له تدا) وه ک چیلکه یه کی وشکی باریک
 دهنوینیت. **لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ** ﴿٤٠﴾ نه
 خوړ بو ی هه یه به مانگ بگات (له هیل و رپړه وی خو ی دهرچییت)، نه شه ویش پیش روژ ده که ویت، به لکو

ههريه کهيان له خولگه‌ی تاييه‌تی خوياندا مه‌له ده‌که‌ن و به ئاسانی ده‌سورپنه‌وه. **وَعَايَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ**
فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ٤١ به‌لگه و نيشانه‌یه‌کی تر له هیزو ده‌سه‌لامان بۆيان، ئه‌وه‌یه که به‌راستی ئیمه
 نه‌وه‌کانیانمان له که‌شتیه‌که‌دا هه‌لگرت (مه‌به‌ست که‌شتی نوح- ه که به باپیره‌گه‌وره‌ی دووه‌مه‌ی ئاده‌میزاد
 ده‌دریته‌قه‌له‌م). **وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ** ٤٢ هه‌روه‌ها که‌شتی و هوکاري تری هاتوچو‌ی له
 وینه‌ی ئه‌و بو سازاندوون، (که هوکاره‌کانی گواستنه‌ی ئاسانی و زه‌مینی و ده‌ریای ده‌گریته‌وه، چونکه هه‌ر خوا
 به‌دیه‌پنه‌ری ئاده‌میزاد و ماده‌خاو و سوته‌مه‌نی و... هتد. **وَإِنْ نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ**
يُنْقَذُونَ ٤٣ خو ئه‌گه‌ر بمانه‌و‌یت نو‌قیان ده‌که‌ین، ئه‌و کاته که‌س نی یه بی‌ت به‌هاواریانه‌وه و پرزگاریش نا‌کرین
 له مردن..... **إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ** ٤٤ مه‌گه‌ر ره‌حه‌ت و میهره‌بانی ئیمه مؤله‌تیا‌ن بدات تا ماوه‌یه‌کی
 دیاریکراو به‌هره‌له‌ژیا‌ن وه‌ریگرن. **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ**
 ٤٥ کاتیکیش به‌بی‌باوه‌ران بو‌تریت: خو‌تان له‌و سزایه‌یپاریزن که به‌سه‌ر که‌لانی پێش‌و‌دا هات، هه‌روه‌ها له
 سزای داها‌تو‌تان، بو ئه‌وه‌ی ره‌حه‌تان پێ بکری‌ت، (که‌چی هه‌ر باکیان نیه). **وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ**
رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٤٦ هیچ ئایه‌ت و به‌لگه و نيشانه‌یه‌کیان له ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
 بو نایه‌ت که‌ پشی تی نه‌که‌ن و پرو‌ی لی وه‌رنه‌گی‌رن. **وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ**
كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٤٧ کاتیکیش پیا‌ن
 بو‌تریت به‌خشن له‌وه‌ی که‌ خوا پێی به‌خشیون، ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون به‌وانه‌ ده‌لێن که باوه‌ریان هینا‌وه: ئایا
 ئیمه‌ خو‌اردن به‌دین به‌که‌سیک ئه‌گه‌ر خوا بی‌وستایه‌ خو‌راکی پێ ده‌به‌خشی؟ ئیوه هه‌ر له‌گو‌مپایی و
 سه‌رلێشی‌واو‌یه‌کی ئاشکرا‌دا گیر‌تان خو‌اردووه!! **وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ** ٤٨ بی
 باوه‌ران: به‌گو‌مانه‌وه‌روو به‌ئیا‌نداران ده‌لێن: باشه، ئه‌گه‌ر قیامه‌ت و لی پرسینه‌وه‌راسته، که‌ی ئه‌و کاته دیت
 ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن؟! **مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ** ٤٩ ئه‌وانه‌ته‌نها چاوه‌رپێ
 یه‌ك شریخه و ده‌نگیکی زو‌ر گه‌وره‌ی سامناک نه‌بی‌ت چاوه‌رپێ هیچی تر نا‌که‌ن، که هه‌موویان ده‌پێچینه‌وه

(کوټای به ژبیان دههینیت) له کاتیکدا که سهرگرمی کاروباری دنیای خویان، سهرگرمی کیښه و بهر بهر کانی ناهه قن. **فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ** ﴿٥٠﴾ ئهوسا ئیتر نه دهتوانن راسپاردهیهك بگه یهن، نه دهتوانن بگه رینهوه یو ناو مال و مندالیان (چونکه ههموویان له ناوچوون، ههموویان خاموش بوون).. **وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ** ﴿٥١﴾ پاشان هر که فوو ده کریت به- صور- دا، ده سته جی خیرا ههموویان له گوره کانیان له توپی خاکه وه به په له دینه دهره وه یو لای په روه ردگاریان (کهس ناتوانیت سهر پیچی بکات، یان خوی بدزیته وه).. **قَالُوا يَوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۚ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ** ﴿٥٢﴾ به سهرسامیه کی زوره وه ده لاین: ئهی هاوار ئه وه کی ئیمه ی زیندوو کرده وه؟ کی ئیمه ی له شوینی راکشانمان له گوره کانیان دهره ینا؟ (ئهوسا ئیمانداران، یان فرشته کان یان خوی گه وره خوی دهره رمویت): ئاهمه به لینی خوی میهره بانه و پیغه مبه رانیش له هه ولدانی ئه و روزه راستیان کردوه.. **إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ** ﴿٥٣﴾ لهوما وه یه دا هیچ پرونادات جگه له دهنکیکی گه وره ی کو توپر نه ییت، جاده سته جی ههموویان لای ئیمه ئاماده کراون. **فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** ﴿٥٤﴾ ئینجا ئه م جاره دهریت: ئه مړو هیچ کهس سته می لی ناکریت به هیچ شیوه یهك، خه لکینه دلنیا ب ک: ته نها پاداشتی کاریک دهرینه وه که ده تا نکرد. **إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ** ﴿٥٥﴾ به راستی ئه مړو به هه شتی کان له ناو خوشی و شادی و کامه رانیه کی بی وینه دا سهرگه رمن. **هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِئُونَ** ﴿٥٦﴾ خویان و هاوسه رانیان له ژیر سیبه ری دره ختی جوان و چرو پردا له سهر کورسی و قه نه فه رازاوه کان شانیا ن داداوه. **لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدَّعُونَ** ﴿٥٧﴾ میوه هاتی زورو جوراو جوریا ن له ویدا پیښکesh دهریت، هه روه ها هرچی داوی بکه ن و هزی لی بکه ن ده سته جی ئاماده یه (له خواردن و خواردنه وه، له جل و بهرگی جوان، له جیگه و ریگه ی خوش، له هوکاری هاتوچو، له هه زاران نازو نیعمه تی بیښومار).. **سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ** ﴿٥٨﴾ هاوړی له گه ل سلاو ریزدا له لایهن په روه ردگاری میهره بان و دلوفانه وه.. **وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ** ﴿٥٩﴾

له ولاشه وه ياخيەكان پييان دهوتریت: ئادهی تاوانبارو گوناهاکاران، جیابنه وه. ﴿٦٥﴾ **أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَیْ**
ءَادَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّیْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِیْنٌ ﴿٦٦﴾ ئەوسا خوای گه وره گله یی له یاخیەکانی نه وهی
ئادهم دهکات و دهفه رمویت: ئەهی نه وهی ئادهم، مه گهر من پیم رانه گه یاندن که شهیتان نه په رستن، چونکه ئەو
به راستی دوزمنی ئاشکراتانه. **وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ** ﴿٦٧﴾ به لکو ته نها من بپه رستن که ههر
ئهمه یه ریگه و ریازی راست و دروست. **وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا کَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ** ﴿٦٨﴾
یگومان شهیتان خه لکیکی زوری له ئیوه گومرا کرد، جا ئایا بوچی ژیر نه بوون. **هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي کُنْتُمْ**
تُوعَدُونَ ﴿٦٩﴾ ئەمه ئەو دۆزه خه یه که جاران پیی ده ترسیان.. **أَصْلَوْهَا الْیَوْمَ بِمَا کُنْتُمْ تَكْفُرُونَ** ﴿٧٠﴾
ده بیت ئەمرو بگه یه نرینه ناوی له سه رته نجامی بی باوه ریتاندا و ببرژین تیایدا به هووی ئەوهی که باوه رتان پیی
نه بوو. **الْیَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا کَانُوا یَكْسِبُونَ** ﴿٧١﴾ ئەمرو موړ
ده نین به ده میاندا و قسه یان بو ناکریت، به لکو ده ستیان قسه مان بو دهکات، قاجیشیان شایه تی ده دات به و
کارو کرده وانه که ئەنجامیان ده دا (ده رباره ی ئەو تاوانانه ی که ئەنجامیان داوه، کاتیک شریقی کاسیت و قیدی و
سی دی و دیسک قسه مان بو ده که ن باوه ر بوون به قسه کردنی ده ست و قاچ و... هتد، ئاسانه). **وَلَوْ نَشَاءُ**
لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى یُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾ خوا نه ناسان بو بیریک ناکه نه وه خو ئەگهر
بمانه ویت چاویان کویر ده که یان و شوینه واری نایه لین، ئەو کاته ئەگهر بیانە ویت به ریگه که دا برۆن، چون
ده توان ریگه که بین و پیشبرکی بکه ن؟! **وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِیًّا وَلَا**
یَرْجِعُونَ ﴿٧٣﴾ یاخود ئەگهر بمانه ویت ههر له جیگه ی خو یان (له و جیگه که تاوانی تیدا ئەنجام ده دهن) گوج و
ئیفلجیان ده که یان، یان پروخساریان ده خه یه شیوه ی ئازهل و جانه وه ره وه، ئەوسا ئیتر ناتوان نه به ره و پیش
یچن، نه بگه رینه وه دواوه. **وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِی الْخَلْقِ أَفَلَا یَعْقِلُونَ** ﴿٧٤﴾ خو ئاشکرایه ئەوهی ته مه نی
دریژی پی بیه خشین. جوانی و رواله تی بو ناهیلین، جا ئایا بو ژیریان ناخه نه کار؟! **وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا**
یَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِکْرٌ وَقُرْءَانٌ مُبِیْنٌ ﴿٧٥﴾ دیاره خوا نه ناسان ئایاته کانی قورئانیان به شاعر داوه ته قه له م و

پىغەمبەرىش ﷺ بە شاعىر، بۇيە دەفەرموئىت: وەنەبىت شىعرمان فېر كىرىت، شىعر وتىش لەو قەدەغەيە،
 ئەوۋى كە فېرمان كىدوۋە تەنھا يادخەرەوۋە قورئائىكى ئاشكراۋ پروۋە. **لَيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى**
الْكَافِرِينَ ﴿٧٠﴾ ئەم قورئانە بۇ ئەوۋەيە ئەو كەسانە بىدارىكەتەو كە زىندوۋ (دَل و عَقْلان زىندوۋ ھۆشيارە) تا
 بىرارى خوا لەسەر كافران جىيەجى بىرىت (بىرارى سەرگەردانى دىنا و سزاي قىامەت، ئەگەر باۋەرى پى
 نەكەن).. **أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ** ﴿٧١﴾ باشە ئەو خەلكە
 سەرنجىان نەداۋە كە بەراستى بە دەسەلاتى خۇمان مالاتمان بۇ دروۋست كىدوۋ و ئەوان بوۋ بەخاۋەنى؟
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ ئىنجا ئەو مالاتمان رام ھىناۋە بۇيان، ھەندىكى بۇ
 سواری بەكار دەھىن، لە گوشتى ھەندىكىشان دەخۇن. **وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ** ﴿٧٣﴾
 ھەرۋەھا سوود و قازانجى زۆريان لى دەھىن (جگە لەوانەي باسكرا، بۇ زەۋى كىلان و ئاۋ ھىنان،...)
 شىرەكەي دەخۇن (جۆرەھا خۇراكى تىرى لى دروست دەكەن) جا ئايا ئەۋە بۇ سوپاسى خۋاي بەخشندە
 ناكەن لەسەرى؟! **وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ عَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ** ﴿٧٤﴾ سەرەراي ئەم ھەموو نازو نىعمەتە
 ئاشكرايە، نەفامان: لە جىاى خواپەرسىتى، بت و شتى تر دەپەرستەن و بۇ ئەۋەي لە تەنگانەدا كۆمەكى بىرىنو
 سەرنجىر.. **لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ** ﴿٧٥﴾ بەلام ناتوان سەريان بىخەن بەلكو ھەر
 ئەمان بوۋنەتە سەرباز و پاسەۋان بۇ بتەكان و ھەمىشە لە خىزمەتپاندا ئامادە كراۋن. **فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا**
نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾ ئەي محمد ﷺ قسە و گوشتارى ئەۋانە غەمبارت نەكات، چونكە بەراستى
 ئىمە ئاگادارى ئەۋەين كە دەھىشارنەۋە و ئەۋەش ئاشكراي دەكەن.. **أَوْ لَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ**
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ ئايا ئادەمىزاد سەرنجى نەداۋە كە: ئىمە بىگومان دروستمان كىدوۋە لە نوتفەيەك،
 كەچى خىرا بوۋەتە دوزمىتىكى ئاشكراۋ دزايەتپان دەكات؟! **وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي**
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ نمونەي لاۋازى وى دەسەلاتى بۇ ئىمە ھىناۋەتەۋە و بەدىياتى خۋى لەبىر كىدوۋە،
 دەيوت: كى ئەم ئىسكانە زىندوۋ دەكاتەۋە لە كاتىكدا كە رىۋو و پروكۋن؟! **قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ**

مَرَّةً وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ بېيان بلې: ئەو زاتەى كە يەكەمجار دروستى كرد، ھەر ئەوېش زېندووى دەكاتەو، ئەو بەھەموو دروستكراوىك زاناو ئاگايە (دروستكردن و دروستكردنەوې ھەموو شتىكى لا ئاسانە)..... **الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقِدُونَ** ﴿٨٠﴾ ئەو زاتەى كە لە درەختى سەوز ئاگرتان بۆ بەدى دەھىنەت، ئىتر ئىو دايەگرسىن.. **أَوْ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ** ﴿٨١﴾ ئايا ئەو زاتەى كە ئاسمانەكان و زەوى دروست كردووە ناتوانەت دووبارە وەك خويان دروستيان بكاتەو؟! بەلې زور چاك دەتوانەت چونكە ئەو زاتە لە دروستكردن و داهىناندا بە توانا و زانايە.. **إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ** ﴿٨٢﴾ يىگومان ھەر كاتىك فەرمانى خوا دەرچوو، وىستى شتىك جىيەجى بكات و بېھىنەتە دى، پىي دەلەت بىە، ئەوېش دەستبەجى و بى دواكەوتن پېش دىت و ئەنجام دەدرىت و دروست دەپەت.. **فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ** ﴿٨٣﴾ پاكى و بىگەردى بۆ ئەو زاتەى جلەوى ھەموو شتىكى بەدەستە، ھەر بۆ لای ئەوېش دەبرىنەو.